

Kittűnő

flekken-esték

minden szombaton a hirneves

Janik-féle vendéglőben.

(Szent István-tér). Marosvásárhelyi módra készült izletes flekken és vargabéles, kittűnő fajborok. Az uri közönség találkozó helye. Két külön terem. Szíves pártfogást kér marosvásárhelyi BARABÁS SÁNDOR vendéglős.

juságot. Ha a magángazdaságban körülnézünk, azt látjuk, olyan emberek töltöttek be vezető felelős pozíciót, akik *szinte analfabéták*, ugyanakkor diplomás fiatal emberek állás-talanul szaladgálnak.

— Legujabban a kereskedelmet képesítéshez akarják kötni. Hogy ez helyes-e, vagy sem, azt eldöntik majd az illetékesek, de itt felmerül a kérdés, hogy *voltaképpen mire képesítene a gyakorlati középiskolák, amelyeket a törvényjavaslat életre akar hívni?*

Krompaszky Miksa a magyar iskola fejlődéstörténetét ismertette, majd hangzott, hogy az ifjúságot minden tantárgy oktatásánál *nacionalista szempontokkal kell átítani és demokratikus szellemben kell nevelni.*

Krompaszky beszéde után Körösi Gyula elnö jelentette, hogy Lányi Márton, mint a közjogi bizottság előadója kíván szólni.

— *Van szerencsém betérjeszteni a közjogi bizottság jelentését az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvényjavaslat tárgyában.* — jelentette Lányi Márton.

Propper Sándor: Mi van az egymillió jogfosztottal?

Dulin Jenő: Csak hogy ezt is megértük!

Apponyi György gróf szólalt fel ezután a kultuszminiszteri javaslatához. Reméli, hogy a javaslat nyomán *életképes iskolatípus* születik meg. *Az iskolai képzettség képesítést ad, de nem jogosítványt*, nálunk azonban ez a felfogás uralkodik, hogy *a diploma egyben utalvány is a köz által fenntartott állásokra*. Ez a felfogás az oka az intellektuális pályák felé való mértéktelen tördülésnek. Miután a liceumban nyert érettségi csak képesítést jelent, ez kedvező hatással lesz azzal a már-már országos bajjal szemben, hogy a diplomát mindenki elhelyezkedési jogosítványnak tekinti.

— Nem kétséges — folytatta —, hogy ilyen erős nacionalista hullámok között *fokozott mértékben kell erősíteni a nemzeti öntudatot*. Kisebbségeink nyelvi jogait az iskolákban is *legmesszebbmenő módon respektáljuk*, mert ugyanakkor ezt a nevelést meg kell töltetni azzal a magyar nemzeti szellemmel, amely nálunk az állampolgári öntudatban jelentkezik legeredményesebben. *Csak a nemzeti szellemű állampolgári öntudat lehet komoly államfenntartó tényező*. Az állampolgári hűség és a saját nemzetiséghez való ragaszkodás érzése feltétlenül megférnek egymással. Mi egyenesen támogatjuk a kisebbségek kulturális életének jogos megnevelését. De másrésztől hangsúlyozni kell, hogy azok, akik a magyar földről a magyar állam védelme alatt a magyar állampolgári jogok teljeseen egyenrangú élevezetésében élnek és prosperálnak, — a nemzetiségükhöz való ragaszkodás mellett éppen saját nemzetiségük legkiválóbb tulajdonságáról: a *hűségről és becsületességről* tesznek tanúságot, ha jó magyar állampolgárok maradnak.

Az ülés két órákor fejeződött be.

azért mindenképpen utána fogok járni a dolognak és ha van lehetőség rá, gondoskodom arról, hogy a Szegedi Est valóban Szegedet reprezentálja.

Igen érdekes különben az a mód, ahogyan a Kollégium belekapcsolódott a Szegedi Est megrendezésébe, amelynek ötlete eredetileg a Vajda János Társaságban vetődött föl. A társaság elnöksége közölte annakidején a városal, hogy szeretne szegedi estet rendezni, amelynek célja az lenne, hogy Szeged szellemi életét megismerhesse Budapest közönsége. A polgármester örömmel fogadta a kezdeményezést. A Szegedi Est műsortervét össze is állították és ebben a műsortervben még nyoma sem volt a Kollégiumnak. Később vetődött föl az ötlet, hogy a Vajda János Társaság szegedi estjét föl lehetne használni a szabadtéri játékok propagálására. Az eredményes propaganda egyik fontos előfeltétele az, hogy a műsort a rádió is közvetítse. Amikor a Vajda János Társaság vezetősége érdeklődött ebben az irányban a rádió vezetőségénél, a tervről tudomást szerzett a rádió egyik fiatal lektora, aki történetesen egyike a „szegedi fiatalok”-nak. A fiatal lektor vette azután kezébe a dologot és így kapott a műsorban szerepet a „Szegedi Fiatalok Művészi Kollégiumának” nevező társaság is. Mint jellemző érdekességet mesélik, hogy ez a társaság még Janovics Jenőnek a műsoron szereplő előadását is cenzurálni kívánta. Nyíltan követelte Janovicstól, hogy előadásának azt a részét, amely a **Fekete Mária** szabadtéri előadásáról szól, igen meleg hangon — hagyja ki előadásából. Csak Janovics Jenő gerincességén mult, hogy nem teljesült ez az átlátszó kívánság.

„Szegedi Est” Budapesten

Hogyan maradtak ki a műorból Szeged irodalmi életének számos tényezője.

(A Délmagyarország munkatársától.) A budapesti Vajda János irodalmi társaság a jövő héten rendezi meg „Szegedi est”-jét a Zeneakadémián. A műorból és a meghívók szövegéből meglepetéssel értesültek a szegediek, hogy — Szeged alig szerepel majd ezen a szegedi estén, bevezetőt mond dr. Pálffy József polgármester és előadást tart Sik Sándor. Csaknem teljes mértékben leszorultak erről a rádióközvetítésre is váró műorról azok, akik aktív munkásai Szeged szellemi és irodalmi életének.

Nyilvánvaló, hogy a Szegedi Est műsorának összeállítására az az együttes vállalkozott, amely évekkel ezelőtt a „Szegedi Fiatalok Művészi Kollégiuma”-ként működött, de amelynek tagjai az egyetemi évek után elszakadtak ettől a várostól, ahová az egyetemi studiumok kötötték őket. Ez a társaság tulajdonképpen már évekkel ezelőtt megszűnt, miután sikerült megfelelő pozíciókat biztosítani tagjai számára. Ennek ellenére még mindig őrzik egyesek fennállásának, létezésének látszatát és valószínűleg ez a látszat tévesztette meg a Vajda János társaságot, amikor a hajdani kollégium tagjaira bízta a Szegedi Est műsorának összeállítását.

Budapesti irodalmi körökben is feltűnt, hogy a Szegedi Est-nek nevezett kiállítás programjából kimaradtak azok, akik Pálffy polgármester és Sik Sándor mellett joggal képviselhetnék Szeged irodalmi életét. Ebben a műsorban nem jut szóhoz, sőt nevének és munkáinak megemlékezéséhez sem Bereczeli A. Tóroly, az első magyar szabadtéri misztérium a Fekete Mária országosan is elismert költője, számos modern dráma, regény és egy sereg verseskönyv költője, akinek neve már régen teljesen egybeforrt a város nevével. Hasonló mellőzés éri dr. Bálint Sándort, a szegedi

egyetem kiváló magántanárát, az ország egyik kiváló etnografusát, akinek uttörő és nagyszabású vallásnéprajzi munkája nemrég jelent meg a Szent István Társulat kiadásában és keltett mind irodalmi, mind tudományos körökben méltó feltűnést és aki a legközelebbi irodalmi és tudományos folyóiratok munkatársa. Kirekesztették a szegedi estből Bordás Ferencet, a fiatal művészgeneráció reprezentatív tehetségű grafikusát, akinek munkái általános elismerést keltettek a külföldi művészkörökben is. És nem jutottak szerephez a Szegedi Est keretei között azok sem, akik az aktív szegedi irodalmi mozgalom, a Magyar Téka köré csoportosultak és akik értékes önálló alkotásaik egész sorával küzdenek az irodalmi és a szellemi decentralizáció gondolatáért néhai gróf Klebelsberg Kunó nemes elgondolása alapján és akik kivétel nélkül valamennyien érdemesen képviselik Szeged szellemi életét.

A polgármester több ízben észrevételezte, hogy a műsorterveken nem kaptak helyet azok, akik ma is aktív munkásai Szeged irodalmi és szellemi életének. A polgármester aggodalmait az est rendezősége azzal igyekezett eloszlatni, hogy ha nem is szegediek a műsor szereplői, de az, amit mondani fognak és amit előadnak, *szegedi vonatkozású* lesz. A műsor aztán meggyőzte a polgármestert arról, hogy a szegedi vonatkozásoktól függetlenül Szeged mai szellemi és irodalmi életének alig van érintkezési pontja a „Szegedi Est”-tel.

— A végleges műsort most kaptam meg — mondotta a polgármester és ebből a műorból kénytelen vagyok megállapítani, hogy aggodalmam jogos volt. A bevezető előadás megtartását teljes jóhiszeműséggel vállaltam, ezt az előadást most már meg kell tartanom, de

AZ OLVASÓ rovata

Igen tisztelt Szerkesztőség! Mivel szívesek a fodrászok munkaidejével foglalkozni, engedjék meg, hogy mi is hozzászólhassunk a kérdéshez. A tegnap közölt levél sem elégítheti ki a fodrászsegédek kívánságát. Nézetünk szerint helyesebb lenne, ha a 48 órás munkaidő helyett a vasárnapi munkaszünetet hagynák érvénybe lépni. Mert a nyolcórás munkaidő alatt naponta négy órát távol kellene lenni az üzlettől és ez idő alatt a segéd elesik az így is csekély mellékkeresettől.

Tekintettel arra, hogy egy fodrászoknak, mint a más iparban dolgozó egyéneknek egyformán szükségük van a vasárnapi pihenőre, azt hisszük nekünk is jogos ezen követelésünk. Teljes tisztelettel: (aláírások) fodrászsegédek.

FILM**Magdát kicsapják**

Ez is úgy keletkezett, mint a többi könnyű fajsúlyu magyar film: kezdetben volt a sokat ígérő ötlet, az ötlet kedves vigjátékká lényegült át s a vigjáték édes kis filmmé avanzsált Nóti Károly jóvoltából. A drága, haszontalan kereskedelmista leány, az ártatlan és romantikus hajlandóságu fiatal tanár és a jóképű, meglevenedett kereskedelmi levelezési úrlap: kergetik egymást két óra hosszat, édes-bajos jeleneteken keresztül, mosolyogva-szipogó nézőtér előtt, míg végül mindenkégy egymásé lesz.

Olyan film ez, amelynek még létrehozói sem várnak többet a kritikától, csupán annak elismerését, hogy a néző két óráig nem érezte nyomasztó élete súlyát. Ezt készséggel elismerjük és a „Magdát kicsapják”-ot úgy ajánljuk mindeki-nek, mint valami kellemes idegesillapítót. A szereplők tehetségük teljében mutatkoznak: Turay Ida és Tolnay Klári könnyeztetően bájosak, Páger Mály, Pethes, Góth és a többiek is mind, kedves, könnyed alakításokkal tették simán gördülővé a filmet, amelyet az élénk leleményű Vajda László rendezett. (P.)